

ORIJENTACIJSKA LISTA VRSTA TEŠKOĆA

PREMA PRAVILNIKU

O OSNOVNOŠKOLSKOM I SREDNJOŠKOLSKOM ODGOJU I OBRAZOVANJU UČENIKA S TEŠKOĆAMA U RAZVOJU

Skupine vrsta teškoća su:

1. Oštećenja vida
2. Oštećenja sluha
3. Oštećenja jezično-govorne-glasovne komunikacije i specifične teškoće u učenju
4. Oštećenja organa i organskih sustava
5. Intelektualne teškoće
6. Poremećaji u ponašanju i oštećenja mentalnog zdravlja
7. Postojanje više vrsta teškoća u psihofizičkom razvoju.

Skupina 1. Oštećenja vida

Oštećenja vida su sljepoća i slabovidnost.

1.1. Sljepoćom se smatra kada je na boljem oku, uz najbolju moguću korekciju, u osobe oštrina vida 0,05 i manje ili ostatak centralnog vida na boljem oku uz najbolju moguću korekciju 0,25 uz suženje vidnog polja na 20 stupnjeva ili manje.

Prema stupnju oštećenja sljepoća se dijeli na

podskupine:

1.1.1. potpuni gubitak osjeta svjetla (amauroza) ili osjet svjetla bez projekcije svjetla ili s projekcijom svjetla,

1.1.2. ostatak vida na boljem oku uz najbolju moguću korekciju do 0,02 ili manje,

1.1.3. ostatak oštine vida na boljem oku uz najbolju moguću korekciju od 0,02 do 0,05 ili ostatak centralnog vida na boljem oku uz najbolju moguću korekciju do 0,25 uz suženje vidnog polja na 20 stupnjeva ili ispod 20 stupnjeva,

1.1.4. koncentrično suženje vidnog polja oba oka s vidnim poljem širine 5 do 10 stupnjeva oko centralne fiksacijske točke.

Sljepoćom u smislu potrebe edukacije na Brailleovu pismu smatra se nesposobnost čitanja slova ili znakova veličine Jaeger 8 na blizinu.

1.2. Slabovidnošću se smatra oština vida na boljem oku s korekcijskim stakлом od 0,4 (40%) i manje.

Prema stupnju oštećenja slabovidnost se dijeli na

podskupine:

1.2.1. oština vida na boljem oku uz najbolju moguću korekciju od 0,1 do 0,3 i manje,

1.2.2. oština vida na boljem oku uz najbolju moguću korekciju od 0,3 do 0,4.

Prilikom određivanja najmanje vidne oštine i najveće dopuštene vidne oštine na boljem oku za pojedine kategorije sljepoće odnosno slabovidnosti smatra se ona vidna oština koja je označena za minimalnu odnosno maksimalnu. Na primjer, ako je vidna oština na boljem oku određena do 0,10 (6/60), tada se uzima kao mjerilo vidna oština 6/60 (0,10), a ne vidna oština od 0,09 odnosno 5/60.

Ako postoji sljepoča na jednom oku, a slabovidnost na drugom oku, kategorija oštećenja određuje se uvjek prema funkcionalnoj sposobnosti boljeg oka.

Skupina 2. Oštećenja sluha

Oštećenja sluha su gluhoča i nagluhost.

2.1. Gluhoćom se smatra gubitak sluha veći od 93 decibela u govornim frekvencijama (500 – 4.000 Hz) i kada se ni uz pomoć slušnih pomagala ne može cijelovito precipirati glasovni govor.

Prema stupnju razvjeta glasovnoga govora, gluhoča se razvrstava na

podskupine:

2.1.1. gubitak sluha bez usvojene vještine glasovnog sporazumijevanja,

2.1.2. gubitak sluha s usvojenom vještinom glasovnog sporazumijevanja.

2.2. Nagluhošću se smatra oštećenje sluha od 26 do 93 decibela na uhu s boljim ostacima sluha i kada je glasovni govor djelomično ili gotovo potpuno razvijen.

Prema stupnju oštećenja sluha i razvijenosti glasovnog sporazumijevanja, nagluhost se razvrstava na

podskupine:

2.2.1. lakše oštećenje sluha od 26 do 40 decibela na uhu s boljim ostacima sluha u govornim frekvencijama, a pod prirodno povoljnim uvjetima slušanja spontano je usvojen glasovni govor bez značajnih odstupanja,

2.2.2. umjereno oštećenje sluha od 41 do 60 decibela na uhu s boljim ostacima sluha u govornim frekvencijama, a prije oštećenja sluha usvojena je vještina glasovnog sporazumijevanja,

2.2.3. teže oštećenje sluha od 61 do 93 decibela na uhu s boljim ostacima sluha u govornim frekvencijama, a spontani razvoj glasovnoga govora značajno je otežan, zbog čega je potreban sustavan rehabilitacijski rad na razvoju slušanja i govora te usvajaju jezika.

Kad je u pitanju asimetrični gubitak sluha, procjena se obavlja na temelju praga sluha na uhu s boljim sluhom. Kad su u pitanju granični slučajevi, ako postoji asimetrična nagluhost ili nagluhost na jednom uhu, a gluhoča na drugom uhu, smetnja se svrstava u skupinu s težim oštećenjem.

Skupina 3. Oštećenja jezično-govorne glasovne komunikacije i specifične teškoće u učenju

3.1. Poremećaji jezično-govorne glasovne komunikacije (glas, govor, jezik) su oni u kojih je zbog organskih i funkcionalnih oštećenja komunikacija govorom otežana ili izostaje.

Podskupine:

3.1.1. poremećaji glasa,

3.1.2. jezične teškoće,

3.1.3. poremećaji govora,

3.1.4. komunikacijske teškoće.

3.2. Specifične teškoće u učenju su smetnje u području:

3.2.1. čitanja (disleksija, aleksija),

3.2.2. pisanja (disgrafija, agrafija),

3.2.3. računanja (diskalkulija, akalkulija),

3.2.4. specifični poremećaj razvoja motoričkih funkcija (dispraksija)

3.2.5. mješovite teškoće u učenju,

3.2.6. ostale teškoće u učenju.

Skupina 4. Oštećenja organa i organskih sustava

Oštećenjem organa i organskih sustava smatraju se prirođena ili stečena oštećenja, deformacije ili poremećaji funkcije pojedinoga organa ili organskih sustava koje dovodi do smanjenja ili gubitka sposobnosti u izvršavanju pojedinih aktivnosti.

Podskupine:

- 4.1.** oštećenja mišićno-koštanoga sustava,
- 4.2.** oštećenja središnjega živčanog sustava,
- 4.3.** oštećenja perifernoga živčanog sustava,
- 4.4.** oštećenja drugih sustava (dišni, srčanožilni, probavni, endokrini, koža i potkožna tkiva, mokraćni, spolni).

Skupina 5. Intelektualne teškoće

Intelektualne teškoće su stanja u kojima je značajno otežano uključivanje u društveni život, a povezano je sa zaustavljenim ili nedovršenim razvojem intelektualnog funkcioniranja, što je utvrđeno na osnovi medicinske, psihologische, edukacijsko-rehabilitacijske i socijalne ekspertize. Intelektualna razina ispitana mjernim instrumentima približna je kvocijentu inteligencije Wechslerova tipa od 0 do 69, ako nije utvrđena izrazita emocionalna labilnost.

Podskupine:

- 5.1.** laka intelektualna teškoća zbog koje treba, radi postizanja odgovarajućega socijalnog funkcioniranja, osigurati primjerene uvjete za osposobljavanje. Kvocijent inteligencije približno je u rasponu od 50 do 69,
- 5.2.** umjerena intelektualna teškoća zbog koje treba, radi postizanja djelomičnoga socijalnog funkcioniranja, osigurati primjerene uvjete za osposobljavanje u zadovoljavanju jednostavnih radnih aktivnosti. Kvocijent inteligencije približno se kreće u rasponu od 35 do 49,
- 5.3.** teža intelektualna teškoća zbog koje treba, radi zadovoljavanja najjednostavnijih osnovnih osobnih potreba, komuniciranja s okolinom i obavljanja najjednostavnijih radnih aktivnosti, osigurati primjerene uvjete za rehabilitaciju, njegu i pomoć. Kvocijent inteligencije približno se kreće u rasponu od 20 do 34,
- 5.4.** teška intelektualna teškoća zbog koje treba, radi zadovoljavanja najjednostavnijih osnovnih osobnih potreba, komuniciranja s okolinom i obavljanja najjednostavnijih radnih aktivnosti, osigurati primjerene uvjete za rehabilitaciju, njegu i pomoć. Kvocijent inteligencije približno se kreće u rasponu od 0 do 19.

Skupina 6. Poremećaji u ponašanju i oštećenja mentalnog zdravlja

Poremećaji u ponašanju i oštećenja mentalnog zdravlja su stanja za koje je na temelju medicinske, psihologische, pedagoške, edukacijsko-rehabilitacijske i socijalne ekspertize utvrđeno da su uvjetovani organskim čimbenikom ili progredirajućim psihopatološkim stanjem, a očituju se oštećenim intelektualnim, emocionalnim i socijalnim funkcioniranjem.

Podskupine:

- 6.1.** Organski, uključujući simptomatski mentalni poremećaj,
- 6.2.** Poremećaji raspoloženja,
- 6.3.** Neurotski poremećaji, poremećaji vezani uz stres i somatoformni,
- 6.4.** Shizofrenija, shizotipni i sumanuti poremećaji,
- 6.5.** Poremećaji iz autističnoga spektra,

6.6. Poremećaji aktivnosti i pažnje,

6.7. Poremećaji u ponašanju i osjećanju.

Skupina 7. Postojanje više vrsta i stupnjeva teškoća u psihofizičkome razvoju

Postojanje više vrsta i stupnjeva teškoća u psihofizičkome razvoju uključuje teškoće iz dvije ili više skupina koje su predviđene u Orijentacijskoj listi vrsta teškoća.

Postojanje više vrsta teškoća uključuje jednu od njih izraženu u stupnju predviđenom Orijentacijskom listom vrsta teškoća i jednu ili više onih koje nisu izražene u stupnju određenom ovom listom, ali njihovo istodobno postojanje daje novu kvalitetu teškoća.

Postojanje više vrsta teškoća uključuje dvije ili više njih, od kojih ni jedna nije izražena u stupnju određenom Orijentacijskom listom vrsta teškoća, ali njihovo istodobno postojanje zahtijeva primjerene uvjete za školovanje i osposobljavanje.

Napomena: Pri donošenju rješenja o primjerenome programu obrazovanja potrebno je navesti skupinu i podskupinu/e vrste teškoća prema Orijentacijskoj listi vrsta teškoća.

Ako teškoća/e nije/su predviđena/e Orijentacijskom listom vrsta teškoća, potrebno je opisati teškoću/e u obrazloženju rješenja o primjerenome programu obrazovanja.